

Arrest

nr. 265 599 van 16 december 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. CARSAU
Lange Lozanastraat 2
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 oktober 2021 tot het beëindigen van het verblijf, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 oktober 2021 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2021.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. CARSAU verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. BUYLE, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 9 oktober 1989 in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

1.2. Op 30 maart.1990 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot vestiging. Deze aanvraag werd ingewilligd.

1.3. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 7 oktober 2021 de beslissingen tot het beëindigen van het verblijf, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod. Deze beslissingen, die verzoeker op 8 oktober 2021 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“Mijnheer

naam : [D.]

voornaam : [M.]

[...]

nationaliteit : Marokko

Alias: [O.A.] [...], Marokkaanse nationaliteit
 [H.A.] [...], Marokkaanse nationaliteit

Krachtens artikel 22§1 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13° wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, van zodra u aan de gerechtelijke diensten voldaan heeft, krachtens artikel 74/14 §3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen:

Op 27.10.1982 bent u te Al Hoceima (Marokko) gehuwd met [E.M.M.] [...].

Het allereerste administratieve spoor van uw aanwezigheid in België dateert van 13.06.1988 toen een administratief verslag vreemdelingencontrole voor u opgesteld werd door de Politie te Boechout. Bij een controle van een wagen waarin u als passagier meereed, bleek dat u niet in het bezit was van identiteitsdocumenten. U verklaarde aan de politie [O.A.] te heten, [...] en sinds drie maanden in België te verblijven. Een “Bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde” werd u betekend op 14.06.1988. U werd ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) opgesloten in de gevangenis te Merksplas. Op 05.07.1988 werd u in vrijheid gesteld nadat u een bevel om het grondgebied binnen 48 uur te verlaten met inreisverbod voor de Benelux betekend werd, het was immers onmogelijk gebleken binnen een redelijke termijn een verwijdering te regelen.

Op 04.11.1988 werd door de politie te Borgerhout een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld nadat u op de openbare weg gecontroleerd werd en niet in het bezit bleek van de nodige identiteitsstukken. U verklaarde [H.A.] te heten, [...] en 20 dagen voordien als toerist in België te zijn aangekomen. Op 05.11.1988 werd u een “Bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde” betekend en u werd ter beschikking van de DVZ opgesloten in de gevangenis te Merksplas. Op 30.11.1988 werd u in vrijheid gesteld nadat u een bevel om het grondgebied binnen 5 dagen te verlaten met inreisverbod voor de Benelux betekend werd, het was immers wederom onmogelijk gebleken binnen een redelijke termijn een verwijdering te regelen.

U bent op 11.12.1988 België opnieuw binnengekomen in het bezit van een BENELUX visum (nr. 646 geldig 8 dagen) uitgereikt door het consulaat van het Groothertogdom Luxemburg te Longwy (Frankrijk) onder uw huidige identiteit ([D.M.], [...], Marokkaanse nationaliteit).

Op 12.12.1988 werd u in het bezit gesteld van een “Aankomstverklaring” (bijlage 3). Met de bijlage 3 werd u een verblijf toegestaan tot 19.12.1988.

Op 13.12.1988 bent u, ook al was u reeds gehuwd met [E.M.M.] [...], op het Marokkaanse Consulaat te Antwerpen gehuwd met de in België gevestigde [M.Y.] [...].

Op 15.12.1988 meldde u zich bij het gemeentebestuur van de stad Antwerpen om u te laten inschrijven op basis van uw huwelijk met een in België gevestigde vreemdelinge. U werd in het bezit gesteld van een bijlage 15 bis die uw verblijf voorlopig dekte tot 15.03.1989.

Op 16.06.1989 meldde u zich weer bij het gemeentebestuur van de stad Antwerpen om u te laten inschrijven. U werd in het bezit gesteld van een bijlage 15bis die uw verblijf voorlopig dekde tot 15.07.1989. De bijlage 15bis werd meermaals verlengd.

Op 09.10.1989 werd u ingeschreven in het Vreemdelingenregister.

Op 14.11.1989 bent u te Al Hoceima (Marokko) uit de echt gescheiden van [E.M.M.] [...].

Op 30.03.1990 diende u bij de stad Antwerpen een "Aanvraag om machtiging tot vestiging" (bijlage 16) in.

Op 07.09.1990 werd u ingeschreven in het Bevolkingsregister.

U werd op 14.06.1995 aangehouden en op 15.06.1995 werd u onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis te Antwerpen opgesloten uit hoofde van mededader handel, bezit verdovende middelen.

Op 05.09.1995 werd u in vrijheid gesteld.

U werd op 28.11.1995 door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 15 maanden met uitstel voor een termijn van 3 jaar uitgezonderd 6 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovingsmiddelen in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben, namelijk cocaïne, het misdrijf gepleegd zijnde in een drankgelegenheid of een andere inrichting en aan het gebruik van verdovingsmiddelen, namelijk cocaïne, gemakkelijker gemaakt te hebben door het verschaffen van een lokaal of door enig ander middel of tot dit gebruikt aangezet te hebben, het misdrijf gepleegd zijnde in een drankgelegenheid of een andere inrichting alsook tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 maanden met uitstel voor een termijn van 3 jaar uitgezonderd 1 maand daar u zich schuldig had gemaakt aan 2 dolken, 2 handbijlen, 2 houten matrakken, 2 metalen buizen, 1 springmes vervaardigd, hersteld, te koop gesteld, verkocht, uitgedeeld, ingevoerd, vervoerd, opgeslagen of gedragen te hebben, zijnde wapens die geacht worden verboden wapens te zijn en aan, als particulier, een verweervuurwapen voorhanden te hebben gehad zonder vergunning, namelijk een alarmpistool (feiten gepleegd op 14.06.1995).

Op 19.04.1998 werd u aangehouden en op 20.04.1998 werd u overgebracht naar de gevangenis ten gevolge van de veroordelingen d.d. 28.11.1995.

U werd op 24.08.1998 vrijgesteld (VLV MS 4/3/54 - genademaatregel).

Op 27.05.2000 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen uit hoofde van mededader handel en bezit verdovende middelen vanuit drankgelegenheid.

Op 31.05.2000 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 19.01.2001 werd u aangehouden en op 20.01.2001 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen uit hoofde van mededader handel en bezit verdovende middelen vanuit drankgelegenheid.

Op 27.02.2002 werd u door het Hof van Beroep te Antwerpen (op beroep C. Antwerpen d.d. 20.09.2001) veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 jaar in staat van bijzondere herhaling, werd u voor een termijn van 5 jaar ontzet uit de rechten opgesomd in artikel 31 van het Strafwetboek en werd u ontzet van het recht een drankgelegenheid of zulkdanige inrichting persoonlijk of door een tussenpersoon te exploiteren gedurende een termijn van 5 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovingsmiddelen in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben en dit buiten elke aankoop of bezit krachtens geneeskundig voorschrift, namelijk cannabis (91 kg, 163 gram) en cocaïne (55,1 gram), het misdrijf gepleegd zijnde in een drankgelegenheid of een andere inrichting en het misdrijf een daad zijnde van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging (feiten meermaals gepleegd tussen 15.07.2000 en 20.01.2001, op niet nader te bepalen data, onder meer op 19.01.2001).

Bij Ministerieel schrijven d.d. 29.03.2002 werd de voorlopige invrijheidstelling d.d. 31.05.2000 ingetrokken.

Op 04.04.2002 werden de straffen waartoe u veroordeeld werd op 28.11.1995 in uitvoer gebracht.

Op 28.06.2002 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden met uitstel voor een termijn van 5 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan gepoogd te hebben verdoovingsmiddelen in te voeren, te verkopen of te koop te stellen, af te leveren of aan te schaffen en dit buiten elke aankoop of bezit krachtens geneeskundig voorschrift, namelijk 20 kg cannabis op 30.10.1996 en 21,8 kg cannabis op 31.05.1997, het misdrijf een daad zijnde van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging.

Op 13.07.2004 werd u een voorwaardelijke invrijheidstelling toegekend.

Op 16.11.2006 bent u uit de echt gescheiden van [M.Y.] [...], overgeschreven in de registers te Brussel op 20.02.2007.

Op 06.06.2010 werd u aangehouden en op 07.06.2010 onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs, verdoovende middelen: aan anderen het gebruik te hebben vergemakkelijkt of er toe aangezet, als mededader.

Op 24.06.2010 werd het aanhoudingmandaat d.d. 07.06.2010 opgeheven. Op 30.08.2010 sprak de Correctionele Rechtbank te Antwerpen u vrij voor de ten laste gelegde feiten (zijnde: verdoovingsmiddelen in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben en dit buiten elke aankoop of bezit krachtens geneeskundig voorschrift, namelijk cocaïne, het misdrijf gepleegd zijnde in een drankgelegenheid of een andere inrichting en het misdrijf een daad zijnde van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging - feiten meermaals gepleegd tussen 31.12.2009 en 07.06.2010, op niet nader te bepalen data, onder meer op 06.06.2010).

Op 19.12.2018 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs, deelname aan bendevorming, witwassen en mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting.

Vanaf 29.11.2019 onderging u de voorlopige hechtenis onder E.T..

Op 01.10.2020 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 jaar met onmiddellijke aanhouding daar u zich schuldig had gemaakt aan verkopen, te koop aanbieden, afleveren of leveren van middelen zonder vergunning, namelijk cocaïne, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming was als leidend persoon aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging (feiten gepleegd tussen 27.05.2016 en 18.12.2018, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 17.12.2018); aan leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie (feiten gepleegd van 28.05.2016 tot 17.12.2018) en aan vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf verkregen waren, goederen en waarden die in de plaats ervan waren gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken was bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, geholpen te hebben te ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden (feiten gepleegd op 21.01.2016 en tussen 30.05.2016 en 09.03.2017, meermaals, op niet nader bepaalde data).

Op 01.10.2020 werd u opgesloten in de gevangenis te Antwerpen ten gevolge van de veroordeling met onmiddellijke aanhouding.

U boet momenteel een gevangenisstraf van 8 jaar uit wegens inbreuken op de drugwetgeving en bereikt strafeinde op 16.12.2026. Het gaat om uw zesde detentie in België, de meeste van uw detenties kunnen gelinkt worden aan een veroordeling of een verdenking van drugshandel. De vaststelling dat u reeds meermaals voor gelijkaardige feiten veroordeeld werd, wijst er op dat u geen lessen trok uit eerdere veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.

Op 01.10.2020 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 jaar daar u zich in de periode tussen 27.05.2016 en 18.12.2018 meermaals schuldig maakte aan de verkoop van cocaïne als leidend persoon van een criminele organisatie en aan het witwassen van illegaal verkregen vermogensvoordelen. Uit het vonnis blijkt dat bij een huiszoeking op 17.12.2018 581 gram cocaïne en een precisieweegschaal bij u werd aangetroffen. Tijdens een fouille op 19.12.2018 werd op u een smartphone en 744,16 euro

gevonden. U had nochtans geen inkomsten uit arbeid, maar genoot tot 2012 een werkloosheidsuitkering en vervolgens een invaliditeitsuitkering. Bovendien had u sinds 13.04.2016 de beschikking over een sociale woning. Uit de inhoud van de afgeluisterde gesprekken, alsook uit de resultaten van het internationaal rogatoir onderzoek in Marokko bleek bovendien dat u onroerende goederen had in Marokko. Uit bevraging bij de nutsvoorzieningen in de regio Al Hoceima/Imzouren bleek dat er verschillende contracten voor water en elektriciteit op naam van uzelf, uw broer [A.] en zus [H.], stonden. Uit de inhoud van de afgeluisterde gesprekken bleek duidelijk dat er instructies werden gegeven en afspraken werden gemaakt omtrent hetgeen aan de onderzoekers verklaard werd. Jullie maakten jullie blijkbaar geen zorgen omdat er toch geen registratietitels waren en de onderzoekers zonder aktes niets konden doen. Uit een op 12.11.2018 afgeluisterd gesprek bleek ook dat de onderzoekers wat betreft het verder onderzoek in Marokko op basis van de nutsvoorzieningen misleid werden. Er was duidelijk overeengekomen om hen geen of onjuiste informatie mee te delen omtrent de onroerende goederen. Uit de voorliggende gegevens bleek dat u de werkelijke zaakvoerder was van café Oriëntal en dat er vanuit dit café cocaïne werd verkocht. De inhoud van de afgeluisterde gesprekken en de grote hoeveelheid cocaïne aangetroffen in uw appartement, bevestigden dat u zich bezig hield met de verkoop van cocaïne. De medewerkers die instonden voor de uitbating van de cafés en de verkoop aan de klanten, waren vaak illegaal en bevonden zich in een financieel precaire situatie bij gebrek aan officiële inkomsten in België. De jarenlange verkoop op grote schaal zoals bleek uit het strafdossier, vereiste noodzakelijkerwijze een goed georganiseerd netwerk, zowel op het vlak van aanvoer van verdovende middelen, als op het vlak van verkopers/runners en klanten. De verschillende leden binnen de organisatie hadden hierbij duidelijk hun eigen taak en er was daarbij een duidelijke hiërarchie tussen deze leden. U, uw broer [A.] en uw zoon [M.] oefenden hierbij duidelijk een leidende rol uit. Uit het strafdossier is naar voren gekomen dat er verschillende personen in ondergeschikt verband voor jullie werkten. Het staat vast dat jullie deze medewerkers instructies gaven en heel de constructie (cafés als dekmantel voor verkoop met stromannen en doorsluizen van de illegale gelden naar Marokko) hadden opgezet. Het waren ook jullie die de grote winsten opstrekten en investeerden in Marokko terwijl jullie in België genoten van een sociale uitkering en/of sociale woning. Schijnbaar legale commerciële structuren werden dan ook gebruikt voor het onderbrengen van jullie illegale activiteiten en het witwassen van jullie illegaal verworven gelden. Als leiders verwachtten jullie bovendien van jullie ondergeschikten dat zij de schuld op zich namen in geval van betrapting door de politie. Zij kregen hiervoor riant vergoedingen aangeboden en de organisatie zorgde ook voor juridische bijstand. Teneinde de werking van de organisatie zoveel mogelijk af te scherpen, werd er gebruik gemaakt van prepaid nummers en nummers op naam van derden. De leden van de organisatie wisselden regelmatig van oproepnummer en in het algemeen werd vermeden om veel via de telefoon te bespreken. In de cafés van waaruit cocaïne werd verkocht, waren nooit grote hoeveelheden aanwezig, maar was er een voortdurende aanvoer op vraag teneinde in geval van betrapting de ware omvang van de handel te verhullen en het verlies voor de organisatie te beperken. Daarnaast was er ook duidelijk sprake van intimidatie, geweld en bedreigingen. Uit de afgeluisterde gesprekken blijkt dat er Tsjetsjienen waren die ingezet werden om mensen angst aan te jagen of slagen te geven. U kocht een perceel landbouwgrond aan in Al Hoceima (Marokko) en betaalde hiervoor op 21.06.2016 een bedrag van 200.000 dirham (of 18.877 euro) in contanten. Uit het rekeningoverzicht blijkt dat u in de periode 31.05.2016 - 08.03.2017 in totaal 7.500 euro stortte op een rekening voor de huur van een handelspand, [...], en dit via B-Post. Via een B-Postrekening kunnen immers contante stortingen plaats vinden zonder dat identificatie vereist is. De (contante) betalingen die u in de periode 21.01.2016-08.03.2017 deed, strookten niet met uw professionele en financiële situatie zoals hoger reeds vermeld. Elke legale herkomst of oorsprong van de gelden kon uitgesloten worden. Op basis van de observaties en de inhoud van de afgeluisterde gesprekken kon besloten worden dat er minstens 30 klanten per dag café Oriëntal bezochten voor de aankoop van cocaïne. Het betroffen kleine dosissen waarvoor een verkoopprijs werd gehanteerd van 20 euro per stuk. Rekening houdend met deze parameters alsook de weerhouden incriminatieperiode, bepaalde de Rechtbank het door u illegaal genoten vermogensvoordeel op 561.000 euro. Aangezien u zowel schuldig werd verklaard aan het misdrijf waaruit de illegale vermogensvoordelen voortkwamen als aan latere feiten van witwassen van deze vermogensvoordelen, kon het witgewassen bedrag slechts eenmaal verbeurd worden verklaard. Om die reden beperkte de rechtbank rekening houdend met de verbeurdverklaring van een bedrag van 26.377 euro als voorwerp van het misdrijf in toepassing van artikel 505 Strafwetboek, de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen conform de artikelen 42, 3° en 43bis Strafwetboek tot 534.623 euro. Gezien het bedrag van de aan u opgelegde geldboete en rekening houdend met het facultatief karakter van de verbeurdverklaring, bepaalde de rechtbank de omvang van de te verbeurd verklaren vermogensvoordelen op 430.000 euro.

In haar vonnis d.d. 01.10.2020 stelde de Correctionele Rechtbank te Antwerpen: "De rechtbank tilt zeer zwaar aan de feiten. De bewezen feiten die, in hoofde van de respectievelijke beklaagden [u bent de

tweede beklaagde] de uiting zijn van eenzelfde misdadig opzet, zijn bijzonder ernstig. Beklaagden maakten deel uit van een organisatie die de handel in cocaïne tot doel had. Uit het strafdossier blijkt dat er op goed georganiseerde wijze handel werd gevoerd en dat [A.], [M.] en [M.D.] hierin de leiding hadden. Zij zorgden voor de aanlevering van de verdovende middelen en de organisatie van de verkoop. Zij genoten ook het merendeel van de winsten, zoals blijkt uit het patrimonium dat zij in Marokko opbouwden. De andere beklaagden schakelden zich in als medewerker binnen deze vereniging. Alle beklaagden handelden vanuit louter snel winstbejag en hielden geen rekening met de nefaste gevolgen van drugshandel en -gebruik voor de samenleving en de individuele gebruikers. De wijze waarop de handel werd georganiseerd en in het bijzonder afgeschermd voor politie en justitie, getuigt ook van een duidelijk criminele ingesteldheid in hoofde van de leidinggevende personen. De door beklaagden gepleegde feiten, die ook gepaard gaan met geweld, intimidatie en bedreigingen, zorgen bovendien voor een onveiligheidsgevoel in de samenleving. De illegale geldstromen die via dergelijke handel worden gegenereerd, zijn nefast voor de legale economie. Het is ook verwerpelijk dat [A.], [M.] en [M.D.] in België van het sociale zekerheidssysteem genoten, terwijl ze hun illegaal verworven inkomsten op niet-traceerbare wijze in de Marokkaanse economie investeerden. Dit ondermijnt manifest het solidariteitsprincipe waarop onze maatschappij gesteund is"

U was trouwens niet aan uw proefstuk toe. U kwam reeds in 1995 voor het eerst in de problemen wegens het dealen van drugs. U was toen uitbater van de vzw [M.] van waaruit harddrugs verkocht werden. Bij de controle van de vzw werd u op het dak aangetroffen. Uw bewering als zou u op het dak aan de satellietantenne gewerkt hebben, werd niet geloofd o.a. omdat in uw onmiddellijke omgeving dosissen cocaïne en de geldsom van 67.500 BF, verpakt in een prop papier die afgescheurd werd van een boek dat u toebehoorde, werden aangetroffen. U werd voor de tenlastegelegde drugsfeiten op 28.11.1995 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden met uitstel voor een termijn van 3 jaar. Diezelfde dag werd u ook tot een gevangenisstraf van 2 maanden met uitstel voor een termijn van 3 jaar veroordeeld nadat bij de huiszoeking ook twee dolken, twee handbijlen, twee houten matrakken, twee metalen buizen en een alarmpistool aangetroffen werden.

In 1995 had de rechter gehoopt dat straffen met uitstel ervoor zouden zorgen dat u zich niet meer met gelijkaardige feiten in zou laten, dit was duidelijk valse hoop. Het lucratieve karakter van de drugshandel bleek te aantrekkelijk. Het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeelde u op 27.02.2002 voor handel in verdovende middelen in het kader van een vereniging vanuit vzw [M.] in de periode tussen 15.07.2000 en 20.01.2001. Bij een huiszoeking in vzw [M.] en in een door u gehuurde garage werd 91 kg 163 gram cannabis alsook 55,1 gram cocaïne aangetroffen, voor witwassen werd u in beroep vrijgesproken. Het Hof gaf aan dat de feiten bijzonder ernstig waren en dat ze gepleegd werden uit louter winstbejag. Op 28.06.2002 werd u veroordeeld daar gebleken was dat u de opdrachtgever was bij twee mislukte drugtransporten. Uit het vonnis blijkt: "Uit de objectieve elementen van het strafdossier blijkt dat beklaagde [u] opdrachtgever was van twee drugtransporten, waarbij respectievelijk op 30.10.1996 en op 31.05.1997 in Marokko medebeklaagden O. en E.J. werden aangehouden met 20 kg en 22 kg hasj verstoppt in een wagen. Zij duiden beiden beklaagde aan als hun opdrachtgever, die gezorgd heeft voor het voertuig, de reis heeft georganiseerd en gefinancierd. Ook de echtgenote van O. verwijst naar beklaagde als opdrachtgever, en wordt hiervoor trouwens nadien door beklaagde bedreigd." Op grond van twijfel werd u vrijgesproken voor uw betrokkenheid bij de cocaïnehandel vanuit vzw [M.] in de periode tussen 01.01.2000 en 28.05.2000.

Van 07.06.2010 tot 24.06.2010 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs. Op 30.08.2010 sprak de Correctionele Rechtbank te Antwerpen u vrij voor de ten laste gelegde feiten, namelijk: verdovingsmiddelen in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben en dit buiten elke aankoop of bezit krachtens geneeskundig voorschrift, namelijk cocaïne, het misdrijf gepleegd zijnde in een drankgelegenheid of een andere inrichting en het misdrijf een daad zijnde van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging (feiten meermaals gepleegd tussen 31.12.2009 en 07.06.2010, op niet nader te bepalen data, ondermeer op 06.06.2010). Uit het vonnis d.d. 30.08.2010 blijkt dat de politie op 06.06.2010 een huiszoeking heterdaad uitvoerde in de drankgelegenheid BVBA [D.E.]. Bij de huiszoeking werd 25,8 gram cocaïne aangetroffen op uw zoon die zaakvoerder was van de BVBA [D.E.]. U was ook aanwezig toen de huiszoeking plaatsvond en was in het bezit van een aanzienlijke geldsom. U werd op geen enkel moment aangeduid als dealer of betrokken bij de verkoop van drugs vanuit BVBA [D.E.]. Voor de geldsom die op u aangetroffen werd, werden in de loop van de procedure voorlopige hechtenis stukken voorgelegd die betrekking hadden op handel in auto's. Ter zake werd geen verder onderzoek uitgevoerd. De rechtbank was van oordeel dat onvoldoende objectieve

en/of controleerbare gegevens voor lagen om tot enige betrokkenheid van u te besluiten. Minstens op grond van twijfel werd u vrijgesproken van de ten laste gelegde feiten.

U heeft zich meermaals schuldig gemaakt aan de verkoop van cocaïne. Het is algemeen bekend dat verdovende middelen, en met name harddrugs, verslavend werken en grote gevaren voor de volksgezondheid opleveren. Het verspreiden van cocaïne heeft verstrekken gevolgen, niet alleen voor de gebruikers ervan, maar ook voor de maatschappij. De verspreiding en handel in verdovende middelen gaat immers vaak gepaard met vele andere vormen van criminaliteit, waaronder de door gebruikers gepleegde strafbare feiten ter financiering van hun behoefte aan deze stof. Hierdoor wordt schade berokkend aan de samenleving. U heeft door de verkoop van cocaïne ook aan deze overlast bijgedragen. Met de handel in verdovende middelen wordt veel geld verdiend. Kennelijk heeft u zich laten leiden door het oogmerk van financieel gewin ten koste van anderen. Bovendien heeft u door uw strafbare gedragingen een bijdrage geleverd aan de instandhouding van het internationale drugscircuit. Doordat u de cocaïne vanuit uw café verkocht, heeft u ervoor gezorgd dat op een voor het publiek toegankelijke plaats op zeer gemakkelijke wijze voor iedereen harddrugs verkrijgbaar waren. Daarbij heeft u ook anderen betrokken bij de verkoop van cocaïne vanuit uw café. Kennelijk vond u het geen probleem om anderen voor uw criminele karretje te spannen. Het getuigt van een doortrapt karakter om illegalen, die over het algemeen in zeer precarie omstandigheden leven en geen legaal inkomen kunnen verwerven, te gebruiken om op die manier het risico dat u zelf liep om betrappt te worden zoveel mogelijk te limiteren. Op die manier sleurde u kwetsbare personen mee in uw drang naar makkelijk geld verkregen door illegale drugshandel, het is zonneklaar dat u hen zo op het slechte pad bracht en hun toekomstperspectieven danig hypothekeerde. U deinsde er niet voor terug om mensen aan te zetten tot illegaal gedrag -zowel de dealers als de gebruikers- om er uw eigen voordeel uit te halen.

De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk). Ook het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip "ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid" valt (cf. conclusie in HvJ 23 november 2010, C-145/09, Land Baden-Württemberg tegen Panagiotis Tsakouridis). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende: "46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten. 47. Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26 oktober 1982, Wolf, 221/81, Jurispr. blz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest Aoulmi tegen Frankrijk van 17 januari 2006, § 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan. 54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19 januari 1999, Calfa, C-348/96, Jurispr. blz. 1-11, punt 22, en arrest Orfanopoulos en Oliveri, reeds aangehaald, punt 67)."

Het gegeven dat u zich op 22.06.2021 tijdens de zitting van de Strafvueroeringsrechtbank te Antwerpen (hierna: SURB) excuseerde en stelde dat "het nooit meer zou gebeuren" en dat u bereid zou zijn vrijwilligerswerk te gaan doen, kan onderhavige maatregel niet milderer. Gelet op het gemak waarmee u valse en leugenachtige verklaringen aflegt, de ingesteldheid die blijkt uit uw gedrag en uit de door u gepleegde feiten, toont u door het louter voorleggen van een schrijven dat uw intentie tot het verrichten van vrijwilligerswerk moet onderstrepen en het feit dat u zich excuseerde, niet aan dat u zich voortaan plots zal gaan houden aan de Belgische reglementering en geen gevaar meer zou vormen voor de

openbare orde. Hoe dan ook bent u voor het verrichten van vrijwilligerswerk zeker en vast niet gebonden aan België.

Uit het "Vonnis tot afwijzing van een elektronisch toezicht" uitgesproken door SURB op 25.06.2021 blijkt: "De feiten worden door u grotendeels ontkend of sterk geminimaliseerd. U zegt enkel huurder van een café geweest te zijn, waarbij u de uitbating aan iemand anders overliet. Het feit dat er bij u 581 gram cocaïne werd aangetroffen, verklaart u door te stellen dat u onder druk werd gezet door een oude kennis om deze drugs te verkopen. U beweert de drugshandel al in 2004 achter u gelaten te hebben en u stelt dat het louter toeval is dat uw zoon en uw broer in die periode ook bezig waren met grootschalige drugshandel. U stelt al enige tijd in ruzie met uw familie en zoon te leven, doch op ander momenten spreekt u dit dan weer tegen. [...] Omdat u regelmatig uw verhaal aanpast, is het erg moeilijk voor de PSD om een correct beeld van u te krijgen. Er worden in ieder geval een aantal antisociale kenmerken en cognities vastgesteld, zoals onder meer blijkt uit het feit dat u een uitkering geniet en een sociale huurwoning betreft terwijl u verschillende bronnen van inkomsten heeft uit Marokko en vanuit het café dat u verhuurde." Alsook: "Bovendien merkt de rechtbank op dat u met een gelijkaardig reclasseringsplan, onder meer het volgen van Nederlandse les, in 2004 al eens een voorwaardelijke invrijheidstelling bekwaam. U heeft toen de proeftijd volledig doorlopen en afgerond, maar dit reclasseringsplan heeft ook niet kunnen voorkomen dat u in de jaren daaropvolgend herviel in feiten van grootschalige drugs-handel."

Dat u in de periode dat u onder E.T. stond -toen de procedure voor strafrechtelijke bestraffing hangende was- zonder gekende problemen verliep, dat u in de gevangenis een cursus ("functioneren papieren") volgde en dat u tijdens de zitting bij de SURB aangaf dat u aan het ontvangkantoor voorstelde om uw schulden (626.940 euro) met 25 euro per maand af te betalen, wijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer gekomen bent of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Het is een verplichting schulden af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dit zou doen.

Uw crimineel gedrag kan niet getolereerd worden. U had al meermaals de kans u te herpakken, maar u was hardleers en herviel meermaals in dezelfde criminele handelingen. Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. U blijkt al een zeer lange periode actief in het drugsmilieu en het is algemeen geweten dat meer geld valt te verdienen met drugshandel dan met een eerlijke doorsnee job of, in uw geval, een uitkering. Gezien uw drang naar snel en makkelijk geldgewin, de schulden die u heeft (626.940 euro), het lucratieve karakter van de handel in cocaïne, uw gebrek aan normbesef en het gegeven dat niet alleen u maar ook uw omgeving het dealen van drugs blijkbaar als een volkomen evidentie beschouwt, bestaat het risico dat u zal hervallen in illegale praktijken of anderen zal aansturen opdat zij deze activiteiten voor u zouden voeren om te vermijden dat u zelf gevat wordt. Gelet op het gegeven dat u meerdere veroordelingen opliep wegens gelijkaardige feiten wordt vastgesteld dat u niet de intentie vertoont om uw gedrag te verbeteren. De maatschappij dient beschermd te worden tegen de verspreiding van illegale drugs en tegen diegenen die verantwoordelijk zijn voor de verspreiding ervan. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

Op 03.02.2021 werd u tijdens een gesprek met de migratiebegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en dat u mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode ontzegd zou worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U weigerde voor ontvangst van het formulier hoorrecht te tekenen en stelde dat u eerst overleg wenste te plegen met uw advocaat. Op 17.02.2021 verzocht meester [P.] uitstel te verlenen voor het indienen van de vragenlijst en de stavingsstukken. In de vragenlijst die uw advocaat op 08.03.2021 overmaakte, wordt verklaard dat u Nederlands en Arabisch leest, spreekt en/of schrijft; dat u sinds 1989 in België verblijft; dat uw paspoort vervallen is; dat u een ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland, namelijk claustrofobie, psychiatrische problemen, neurologische problemen (bijlage 1); dat u erkend bent als invalide (bijlage 2); dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was [...] te 2030 Antwerpen (bijlage 3); dat u een duurzame relatie heeft met [E.M.M.] ([...]; bijlage 4); dat u familie heeft in België ([D.M.], zoon, [...] bijlage 4; [D.Y.], dochter,[...]14; [D.M.], zoon, [...], bijlage 5;

[D.A.], broer, [...]; [D.A.], broer, woonachtig in Antwerpen; [D.N.], zus, woonachtig in Deurne; [D.H.], zus, woonachtig in Frankrijk); dat u geen minderjarige kinderen heeft; dat u geen familie heeft in Marokko, dat uw ouders overleden zijn en de overige familieleden in België wonen; dat u Nederlands leerde in België; dat u een professioneel verleden heeft in België (bijlage 7); dat u aangemeld bent voor het verrichten van vrijwilligerswerk (bijlage 8); dat u nog nooit gewerkt heeft in een ander land dan België; dat u nog nooit opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet naar Marokko terug kan keren omdat u er geen familie heeft, omdat u geen banden meer heeft met Marokko, omdat uw broers, zus en kinderen allen in België wonen, omdat u 66% invalide bent en onvoldoende redzaam bent.

Volgende documenten werden toegevoegd: schrijven gevangenisarts d.d. 20.03.2019 waarin gesteld wordt dat u aan claustrofobie lijdt; schrijven gevangenisarts d.d. 26.04.2019 waaruit blijkt dat u tijdens het bezoek in de gevangenis eenmalig naar de toilet mag; schrijven psychiatrisch centrum Sint-Amadeus polikliniek d.d. 13.02.2014; consultatieverslagen d.d. 21.10.2005, 02.06.2006, 07.11.2006, 23.02.2007; schrijven huisarts d.d. 09.03.2007; verklaring Onafhankelijk Ziekenfonds d.d. 12.02.2021 waaruit blijkt dat u vanaf 08.05.2012 +66% arbeidsongeschikt en vanaf 08.05.2013 +66% invalide erkend bent en dat uw invaliditeitstoestand verlengd werd tot en met 31.01.2024; type huurovereenkomst Woonhaven Antwerpen d.d. 17.03.2016; geschiedenis persoonsgegevens; bezoekerslijst gevangenis; deelcertificaat "functioneren papieren" d.d. 10.02.2021; deelcertificaat "NT2 Alfa - module basisoniveau 8" d.d. 14.03.2008; certificaat van de opleiding "Nederlands voor anderstaligen" d.d. 30.11.2010; overzicht professioneel verleden mycareer.be; ongedateerd schrijven vrijwilligerspunt Antwerpen waaruit blijkt dat u zich aanmeldde voor ondersteuning naar vrijwilligerswerk.

Op 13.12.1988 bent u op het Marokkaanse Consulaat te Antwerpen gehuwd met de in België gevestigde [M.Y.] [...]. Sinds 16.07.1997 stonden jullie niet langer op eenzelfde adres ingeschreven. Op 16.11.2006 zijn jullie uit de echt gescheiden, overgeschreven in de registers te Brussel op 20.02.2007. Het is op basis van dit huwelijk dat u recht op verblijf verworven heeft in België. Uit dit huwelijk zijn geen kinderen geboren.

In het formulier hoorrecht gaf u aan een duurzame relatie te hebben met [E.M.M.] [...]; (bijlage 4). Uit nazicht van de registers blijkt dat u op 27.10.1982 te Al Hoceima (Marokko) gehuwd bent met [E.M.M.] [...] en dat jullie op 14.11.1989 te Al Hoceima (Marokko) uit de echt gescheiden zijn. Tijdens het huwelijk werden twee zonen geboren: [D.M.] [...], Nederlandse nationaliteit, E+ kaart geldig tot 21.11.2021) en [D.M.] [...], Nederlandse nationaliteit, afgevoerd uit de registers wegens verlies verblijfsrecht sinds 22.07.2021). Mevrouw [E.M.M.] heeft zich op 21.01.1992 gevestigd in Nederland, komende uit Marokko. Zij verwierf de Nederlandse nationaliteit en kwam op 27.12.1999 hoogzwanger en vergezeld door jullie twee zonen naar België. Op 05.02.2000 beviel mevrouw te Borgerhout van een dochter, namelijk [E.M.Y.], die de Nederlandse nationaliteit heeft en momenteel in het bezit is van een E+ kaart geldig tot 23.03.2022. U erkende [Y.] als uw dochter op 05.06.2007 en sinds die datum draagt zij uw achternaam. U ontvangt van de meeste van hen zeer regelmatig bezoek in de gevangenis. Het recht op verblijf van uw zoon [D.M.], die momenteel in de strafinrichting te Wortel verblijft, werd op 22.07.2021 beëindigd om redenen van openbare orde. Het beroep dat hij tegen deze beslissing indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is op heden nog hangende.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Er liggen geen stukken voor waaruit dergelijke bijkomende elementen van afhankelijkheid ten aanzien van één van uw meerderjarige kinderen blijken.

Ook mevrouw [E.M.M.] bezocht u reeds in de gevangenis. Sinds 14.09.2006 staan jullie niet meer op eenzelfde adres ingeschreven. Mevrouw [E.M.M.] die zoals reeds vermeld de Nederlandse nationaliteit heeft, is momenteel in het bezit van een E+ kaart geldig tot 20.06.2023. Er liggen momenteel geen stukken voor waaruit afgeleid kan worden dat jullie nog steeds een duurzame relatie hebben, maar indien er van uitgegaan wordt dat jullie relatie nog steeds als duurzaam beschouwd kan worden, wordt opgemerkt dat uit uw administratief dossier geen precieze onoverkomelijke hinderpalen blijken die de voortzetting van uw relatie met mevrouw in uw land van herkomst of elders verhinderen, evenmin blijkt dat jullie deze relatie enkel in België zouden kunnen verder zetten. Mevrouw zou er bijvoorbeeld voor kunnen kiezen u in de toekomst in Marokko te vervoegen. Mevrouw werd geboren in Marokko, is er opgegroeid, jullie zijn in Marokko in het huwelijk getreden, jullie oudste kinderen zijn er geboren en het is

dan ook niet onredelijk aan te nemen dat ook zij banden heeft met Marokko, vertrouwd is met de cultuur en de taal spreekt. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat dit onmogelijk zou zijn voor mevrouw. Jullie dochter, die bij mevrouw woont, zal ruim 26 jaar oud zijn en bijgevolg zeker op eigen benen kunnen staan wanneer u strafeinde bereikt op 16.12.2026, temeer daar er nog zeer veel familie woonachtig is in België bij wie zij mogelijks terecht zou kunnen voor verdere ondersteuning indien nodig. Mevrouw [E.M.M.] wordt geenszins verplicht België te verlaten, zij kan er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Marokko of een andere plaats waar u zou verblijven. Hoe dan ook is de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat u minderjarige kleinkinderen heeft in België die u in de gevangenis bezoeken. Tussen grootouders en kleinkinderen kan een familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM enkel aangenomen worden als uit de feiten en omstandigheden volgt dat daadwerkelijk sprake is van hechte persoonlijke banden. Om hechte persoonlijke banden aan te kunnen nemen tussen grootouders en minderjarige kinderen, moeten deze de gebruikelijke omgang overstijgen. Dergelijke banden blijken niet uit uw administratief dossier.

U verwijst in het formulier hoorrecht eveneens naar de aanwezigheid in België van twee broers ([D.A.], [...], afgevoerd wegens verlies verblijfsrecht op 09.07.2021 en [D.A.], [...], F+ kaart geldig tot 17.01.2023) en een zus ([D.N.], [...], Belgische nationaliteit). Tevens stelt u dat een zus ([D.H.]) in Frankrijk woont. U toont geen bijkomende elementen van afhankelijkheid aan in de relatie met uw broers en zussen in België en Frankrijk. Het gegeven dat sommige van deze familieleden u soms komen bezoeken in de gevangenis, wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Een schending van artikel 8 EVRM met betrekking tot één van deze familieleden is dan ook niet aannemelijk.

De familieleden die in België verblijven en een recht op verblijf genieten of de Belgische nationaliteit hebben, kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen u desgewenst dus bezoeken in het buitenland. Daarnaast kunnen zij contact met u onderhouden via de bestaande communicatiemiddelen. Zij kunnen u ook vanuit België (Nederland of Frankrijk) ondersteunen bij uw herintegratie elders, indien nodig kunnen zij u ook financieel ondersteunen middels stortingen.

Uw aanwezigheid op het Belgische grondgebied werd een eerste maal vastgesteld tijdens een administratieve controle op 13.06.1988. U was toen 29, inmiddels bent u 62 jaar oud. Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België zou verlaten. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. U kan niet ernstig voorhouden dat u een duurzame verankering in België kent, nu u de Belgische samenleving in gevaar bracht door de verhandeling van drugs, waaronder harddrugs, keer op keer.

U kan zich niet beroepen op een rijk gevuld arbeidsverleden in België. U was enkel in 1989 en in 1990 tewerkgesteld op de reguliere arbeidsmarkt in België, genoot tot 2012 een werkloosheidsuitkering en vervolgens een invaliditeitsuitkering. U baatte in 1995 blijkbaar ook een vzw uit maar dit leek dan toch minstens gedeeltelijk gericht op het voeren van uw drugshandel. Uit het strafdossier m.b.t. uw laatste veroordeling bleek dat u de werkelijke zaakvoerder was van café Oriëntal, vanuit dit café werd eveneens cocaïne verkocht.

Dat u inspanningen geleverd heeft om de Nederlandse taal te leren, is niet meer dan normaal en op zich geen buitengewone omstandigheid. Bovendien blijkt uit het SURB vonnis d.d. 25.06.2021: "U blijft oppervlakkig in uw verhaal en kan voor heel wat zaken geen verklaring geven. Mogelijks speelt uw beperkte kennis van de Nederlandse taal hierin een rol, nochtans bent u reeds meer dan 30 jaar in België en volgde u gedurende een 5-tal jaren Nederlandse les. Het vermoeden bestaat dat u zich achter uw beperkte kennis van het Nederlands verschuilt om bepaalde zaken achter te houden."

U stelde dat u geen banden meer heeft met Marokko en er geen familie meer heeft. Uw beweringen op dat vlak staan in schril contrast met de gegevens uit het vonnis d.d. 01.10.2020 waarin duidelijk naar voor komt dat de opbrengsten van de drughandel onder meer werden witgewassen door het aankopen van vastgoed in Marokko of door aldaar te investeren in de lokale economie zoals supra reeds vermeld. Dat u met uw illegaal verworven gelden vastgoed kocht in Marokko, wijst toch op banden met dan land. Daarnaast spreekt u de taal en bent u er opgegroeid. Zelfs indien uw dichte familieleden hoofdzakelijk in België verblijven, is het niet onredelijk te veronderstellen dat u ook in Marokko nog familieleden dan wel kennissen heeft. Hoe dan ook bent u inmiddels een volwassen man die zelfs zonder familie, opnieuw een kennissenkring en sociaal netwerk zou kunnen uitbouwen in een ander land.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken.

U gaf als reden waarom u niet naar Marokko kan terugkeren ook aan dat u 66% invalide bent en bijgevolg onvoldoende redzaam. Ter ondersteuning legde u een bief van het Onafhankelijk Ziekenfonds d.d. 12.02.2021 voor waaruit blijkt dat u vanaf 08.05.2012 +66% arbeidsongeschikt en vanaf 08.05.2013 +66% invalide erkend bent en dat uw invaliditeitstoestand verlengd werd tot en met 31.01.2024. Voor u in de gevangenis belandde, woonde u al lange tijd alleen in uw sociale huurappartement, u bent de enige die er officieel ingeschreven bent en er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat er beroep gedaan moest worden op familieleden of één of andere vorm van thuishulp om u bij te staan. Het gegeven dat u vanaf 08.05.2012 +66% arbeidsongeschikt en vanaf 08.05.2013 +66% invalide erkend bent, heeft u er niet van weerhouden op te treden als - zo blijkt uit het vonnis d.d. 01.10.2020 - werkelijke zaakvoerder van café Oriëntal en een drugsnetwerk te runnen. Uit hetzelfde vonnis komt naar voor dat illegaal verworven inkomsten op niet-traceerbare wijze in de Marokkaanse economie geïnvesteerd werden, dat u er o.a. landbouwgrond kocht en dat de onderzoekers wat betreft het verder onderzoek in Marokko op basis van de nutsvoorzieningen misleid werden. Het verlies van uw invaliditeitsuitkering lijkt in dat licht dan ook niet problematisch voor u. Ook kan uw in België verblijvende familie u financieel ondersteunen indien dit nodig zou blijken.

De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U verklaarde in het formulier hoorrecht d.d. 14.01.2020 dat u claustrofobie, psychiatrische problemen en neurologische problemen heeft. Uit het "Vonnis tot afwijzing van een voorlopige invrijheidstelling om medische redenen" geveld door de SURB op 18.06 2021 blijkt dat er inderdaad sprake is van een medische problematiek, doch dat er geen sprake was van een contra- indicatie voor detentie. Voor de SURB haalde u blaas-, cholesterol- en maagproblemen alsook suikerziekte aan. DVZ heeft geen toegang tot uw medisch dossier en kan enkel rekening houden met de door u voorgelegde medische attesten. Uit geen enkel van de medische stukken die u naar aanleiding van onderhavige beslissing voorlegde (zie opsomming supra), blijkt dat u een behandeling volgt of medicatie neemt die enkel in België beschikbaar en toegankelijk zou zijn. U hebt dan ook geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Krachtens artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, en dit voor een duur van 15 jaar, om de volgende redenen:

Een inreisverbod van 15 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met de vragenlijst hoorrecht en bijkomende documenten die uw advocaat doorstuurde, de elementen uit uw administratief dossier en uw familiale situatie.

U boet momenteel een gevangenisstraf van 8 jaar uit wegens inbreuken op de drugwetgeving en bereikt strafeinde op 16.12.2026. Het gaat om uw zesde detentie in België, de meeste van uw detenties kunnen gelinkt worden aan een veroordeling of een verdenking van drugshandel. De vaststelling dat u reeds meermaals voor gelijkaardige feiten veroordeeld werd, wijst er op dat u geen lessen trok uit eerdere veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.

Op 01.10.2020 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 jaar daar u zich in de periode tussen 27.05.2016 en 18.12.2018 meermaals schuldig maakte aan de verkoop van cocaïne als leidend persoon van een criminele organisatie en aan het witwassen van illegaal verkregen vermogensvoordelen. Uit het vonnis blijkt dat bij een huiszoeking op 17.12.2018 581 gram cocaïne en een precisieweegschaal bij u werd aangetroffen. Tijdens een fouille op 19.12.2018 werd op u een smartphone en 744,16 euro gevonden. U had nochtans geen inkomsten uit arbeid, maar genoot tot 2012 een werkloosheidsuitkering en vervolgens een invaliditeitsuitkering. Bovendien had u sinds 13.04.2016 de beschikking over een sociale woning. Uit de inhoud van de afgeluisterde gesprekken, alsook uit de resultaten van het internationaal rogatoir onderzoek in Marokko bleek bovendien dat u onroerende goederen had in Marokko. Uit bevraging bij de nutsvoorzieningen in de regio Al Hoceima/Imzouren bleek dat er verschillende contracten voor water en elektriciteit op naam van uzelf, uw broer [A.] en zus [H.], stonden. Uit de inhoud van de afgeluisterde gesprekken bleek duidelijk dat er instructies werden gegeven en afspraken werden gemaakt omtrent hetgeen aan de onderzoekers verklaard werd. Jullie maakten jullie blijkbaar geen zorgen omdat er toch geen registratietitels waren en de onderzoekers zonder aktes niets konden doen. Uit een op 12.11.2018 afgeluisterd gesprek bleek ook dat de onderzoekers wat betreft het verder onderzoek in Marokko op basis van de nutsvoorzieningen misleid werden. Er was duidelijk overeengekomen om hen geen of onjuiste informatie mee te delen omtrent de onroerende goederen. Uit de voorliggende gegevens bleek dat u de werkelijke zaakvoerder was van café Oriental en dat er vanuit dit café cocaïne werd verkocht. De inhoud van de afgeluisterde gesprekken en de grote hoeveelheid cocaïne aangetroffen in uw appartement, bevestigden dat u zich bezig hield met de verkoop van cocaïne. De medewerkers die instonden voor de uitbating van de cafés en de verkoop aan de klanten, waren vaak illegaal en bevonden zich in een financieel precaire situatie bij gebrek aan officiële inkomsten in België. De jarenlange verkoop op grote schaal zoals bleek uit het strafdossier, vereiste noodzakelijkerwijze een goed georganiseerd netwerk, zowel op het vlak van aanvoer van verdovende middelen, als op het vlak van verkopers/runners en klanten. De verschillende leden binnen de organisatie hadden hierbij duidelijk hun eigen taak en er was daarbij een duidelijke hiërarchie tussen deze leden. U, uw broer [A.] en uw zoon [M.] oefenden hierbij duidelijk een leidende rol uit. Uit het strafdossier is naar voren gekomen dat er verschillende personen in ondergeschikt verband voor jullie werkten. Het staat vast dat jullie deze medewerkers instructies gaven en heel de constructie (cafés als dekmantel voor verkoop met stromannen en doorsluizen van de illegale gelden naar Marokko) hadden opgezet. Het waren ook jullie die de grote winsten opstrekten en investeerden in Marokko terwijl jullie in België genoten van een sociale uitkering en/of sociale woning. Schijnbaar legale commerciële structuren werden dan ook gebruikt voor het onderbrengen van jullie illegale activiteiten en het witwassen van jullie illegaal verworven gelden. Als leiders verwachtten jullie bovendien van jullie ondergeschikten dat zij de schuld op zich namen in geval van betrapping door de politie. Zij kregen hiervoor riant vergoedingen aangeboden en de organisatie zorgde ook voor juridische bijstand. Teneinde de werking van de organisatie zoveel mogelijk af te scherpen, werd er gebruik gemaakt van prepaid nummers en nummers op naam van derden. De leden van de organisatie wisselden regelmatig van oproepnummer en in het algemeen werd vermeden om veel via de telefoon te bespreken. In de cafés van waaruit cocaïne werd verkocht, waren nooit grote hoeveelheden aanwezig, maar was er een voortdurende aanvoer op vraag teneinde in geval van betrapping de ware omvang van de handel te verhullen en het verlies voor de organisatie te beperken. Daarnaast was er ook duidelijk sprake van intimidatie, geweld en bedreigingen. Uit de afgeluisterde gesprekken blijkt dat er Tsjetsjenen waren die ingezet werden om mensen angst aan te jagen of slagen te geven. U kocht een perceel landbouwgrond aan in Al Hoceima (Marokko) en betaalde hiervoor op 21.06.2016 een bedrag van 200.000 dirham (of 18.877 euro) in contanten. Uit het rekeningoverzicht blijkt dat u in de periode 31.05.2016 - 08.03.2017 in totaal 7.500 euro stortte op een rekening voor de huur van een handelspand, [...], en dit via B-Post. Via een B-Postrekening kunnen immers contante stortingen plaats vinden zonder dat identificatie vereist is.

De (contante) betalingen die u in de periode 21.01.2016-08.03.2017 deed, strookten niet met uw professionele en financiële situatie zoals hoger reeds vermeld. Elke legale herkomst of oorsprong van de gelden kon uitgesloten worden. Op basis van de observaties en de inhoud van de afgeluisterde gesprekken kon besloten worden dat er minstens 30 klanten per dag café Oriëntal bezochten voor de aankoop van cocaïne. Het betroffen kleine dosissen waarvoor een verkoopprijs werd gehanteerd van 20 euro per stuk. Rekening houdend met deze parameters alsook de weerhouden incriminatieperiode, bepaalde de Rechtbank het door u illegaal genoten vermogensvoordeel op 561.000 euro. Aangezien u zowel schuldig werd verklaard aan het misdrijf waaruit de illegale vermogensvoordelen voortkwamen als aan latere feiten van witwassen van deze vermogensvoordelen, kon het witgewassen bedrag slechts eenmaal verbeurd worden verklaard. Om die reden beperkte de rechtbank rekening houdend met de verbeurdverklaring van een bedrag van 26.377 euro als voorwerp van het misdrijf in toepassing van artikel 505 Strafwetboek, de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen conform de artikelen 42, 3° en 43bis Strafwetboek tot 534.623 euro. Gezien het bedrag van de aan u opgelegde geldboete en rekening houdend met het facultatief karakter van de verbeurdverklaring, bepaalde de rechtbank de omvang van de te verbeurd verklaren vermogensvoordelen op 430.000 euro.

In haar vonnis d.d. 01.10.2020 stelde de Correctionele Rechtbank te Antwerpen: "De rechtbank tilt zeer zwaar aan de feiten. De bewezen feiten die, in hoofde van de respectievelijke beklaagden [u bent de tweede beklaagde] de uiting zijn van eenzelfde misdadig opzet, zijn bijzonder ernstig. Beklaagden maakten deel uit van een organisatie die de handel in cocaïne tot doel had. Uit het strafdossier blijkt dat er op goed georganiseerde wijze handel werd gevoerd en dat [A.], [M.] en [M.D.] hierin de leiding hadden. Zij zorgden voor de aanlevering van de verdovende middelen en de organisatie van de verkoop. Zij genoten ook het merendeel van de winsten, zoals blijkt uit het patrimonium dat zij in Marokko opbouwden. De andere beklaagden schakelden zich in als medewerker binnen deze vereniging. Alle beklaagden handelden vanuit louter snel winstbejag en hielden geen rekening met de nefaste gevolgen van drugshandel en -gebruik voor de samenleving en de individuele gebruikers. De wijze waarop de handel werd georganiseerd en in het bijzonder afgeschermd voor politie en justitie, getuigt ook van een duidelijk criminele ingesteldheid in hoofde van de leidinggevende personen. De door beklaagden gepleegde feiten, die ook gepaard gaan met geweld, intimidatie en bedreigingen, zorgen bovendien voor een onveiligheidsgevoel in de samenleving. De illegale geldstromen die via dergelijke handel worden gegenereerd, zijn nefast voor de legale economie. Het is ook verwerpelijk dat [A.], [M.] en [M.D.] in België van het sociale zekerheidssysteem genoten, terwijl ze hun illegaal verworven inkomsten op niet-traceerbare wijze in de Marokkaanse economie investeerden. Dit ondermijnt manifest het solidariteitsprincipe waarop onze maatschappij gesteund is."

U was trouwens niet aan uw proefstuk toe. U kwam reeds in 1995 voor het eerst in de problemen wegens het dealen van drugs. U was toen uitbater van de vzw [M.] van waaruit harddrugs verkocht werden. Bij de controle van de vzw werd u op het dak aangetroffen. Uw bewering als zou u op het dak aan de satellietantenne gewerkt hebben, werd niet geloofd o.a. omdat in uw onmiddellijke omgeving dosissen cocaïne en de geldsom van 67.500 BF, verpakt in een prop papier die afgescheurd werd van een boek dat u toebehoorde, werden aangetroffen. U werd voor de tenlastegelegde drugsfeiten op 28.11.1995 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden met uitstel voor een termijn van 3 jaar. Diezelfde dag werd u ook tot een gevangenisstraf van 2 maanden met uitstel voor een termijn van 3 jaar veroordeeld nadat bij de huiszoeking ook twee dolken, twee handbijlen, twee houten matrakken, twee metalen buizen en een alarmpistool aangetroffen werden.

In 1995 had de rechter gehoopt dat straffen met uitstel ervoor zouden zorgen dat u zich niet meer met gelijkaardige feiten in zou laten, dit was duidelijk valse hoop. Het lucratieve karakter van de drugshandel bleek te aantrekkelijk. Het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeelde u op 27.02.2002 voor handel in verdovende middelen in het kader van een vereniging vanuit vzw [M.] in de periode tussen 15.07.2000 en 20.01.2001. Bij een huiszoeking in vzw [M.] en in een door u gehuurde garage werd 91 kg 163 gram cannabis alsook 55,1 gram cocaïne aangetroffen, voor witwassen werd u in beroep vrijgesproken. Het Hof gaf aan dat de feiten bijzonder ernstig waren en dat ze geploegd werden uit louter winstbejag. Op 28.06.2002 werd u veroordeeld daar gebleken was dat u de opdrachtgever was bij twee mislukte drugtransporten. Uit het vonnis blijkt: "Uit de objectieve elementen van het strafdossier blijkt dat beklaagde [u] opdrachtgever was van twee drugtransporten, waarbij respectievelijk op 30.10.1996 en op 31.05.1997 in Marokko medebeklaagden O. en E.J. werden aangehouden met 20 kg en 22 kg hasj verstopt in een wagen. Zij duiden beiden beklaagde aan als hun opdrachtgever, die gezorgd heeft voor het voertuig, de reis heeft georganiseerd en gefinancierd. Ook de echtgenote van O. verwijst naar beklaagde als opdrachtgever, en wordt hiervoor trouwens nadien door beklaagde bedreigd." Op grond

van twijfel werd u vrijgesproken voor uw betrokkenheid bij de cocaïnehandel vanuit vzw [M.] in de periode tussen 01.01.2000 en 28.05.2000.

U heeft zich meermaals schuldig gemaakt aan de verkoop van cocaïne. Het is algemeen bekend dat verdovende middelen, en met name harddrugs, verslavend werken en grote gevaren voor de volksgezondheid opleveren. Het verspreiden van cocaïne heeft verstreckende gevolgen, niet alleen voor de gebruikers ervan, maar ook voor de maatschappij. De verspreiding en handel in verdovende middelen gaat immers vaak gepaard met vele andere vormen van criminaliteit, waaronder de door gebruikers gepleegde strafbare feiten ter financiering van hun behoefte aan deze stof. Hierdoor wordt schade berokkend aan de samenleving. U heeft door de verkoop van cocaïne ook aan deze overlast bijgedragen. Met de handel in verdovende middelen wordt veel geld verdiend. Kennelijk heeft u zich laten leiden door het oogmerk van financieel gewin ten koste van anderen. Bovendien heeft u door uw strafbare gedragingen een bijdrage geleverd aan de instandhouding van het internationale drugscircuit. Doordat u de cocaïne vanuit uw café verkocht, heeft u ervoor gezorgd dat op een voor het publiek toegankelijke plaats op zeer gemakkelijke wijze voor iedereen harddrugs verkrijgbaar waren. Daarbij heeft u ook anderen betrokken bij de verkoop van cocaïne vanuit uw café. Kennelijk vond u het geen probleem om anderen voor uw criminele karretje te spannen. Het getuigt van een doortrapt karakter om illegalen, die over het algemeen in zeer precarie omstandigheden leven en geen legaal inkomen kunnen verwerven, te gebruiken om op die manier het risico dat u zelf liep om betrapt te worden zoveel mogelijk te limiteren. Op die manier sleurde u kwetsbare personen mee in uw drang naar makkelijk geld verkregen door illegale drugshandel, het is zonneklaar dat u hen zo op het slechte pad bracht en hun toekomstperspectieven danig hypothekeerde. U deinsde er niet voor terug om mensen aan te zetten tot illegaal gedrag -zowel de dealers als de gebruikers- om er uw eigen voordeel uit te halen.

De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk). Ook het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip 'ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid valt (cf. conclusie in HvJ 23 november 2010, C-145/09, Land Baden-Württemberg tegen Panagiotis Tsakouridis). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende: "46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten. 47. Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26 oktober 1982, Wolf, 221/81, Jurispr. blz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest Aoulmi tegen Frankrijk van 17 januari 2006, § 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan. 54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19 januari 1999, Calfa, C-348/96, Jurispr. blz. 1-11, punt 22, en arrest Orfanopoulos en Oliveri, reeds aangehaald, punt 67)."

Het gegeven dat u zich op 22.06.2021 tijdens de zitting van de Strafvueroeringsrechtbank te Antwerpen (hierna: SURB) excuseerde en stelde dat 'het nooit meer zou gebeuren' en dat u bereid zou zijn vrijwilligerswerk te gaan doen, kan onderhavige maatregel niet milderer. Gelet op het gemak waarmee u valse en leugenachtige verklaringen aflegt, de ingesteldheid die blijkt uit uw gedrag en uit de door u gepleegde feiten, toont u door het louter voorleggen van een schrijven dat uw intentie tot het verrichten van vrijwilligerswerk moet onderstrepen en het feit dat u zich excuseerde, niet aan dat u zich voortaan plots zal gaan houden aan de Belgische reglementering en geen gevaar meer zou vormen voor de

openbare orde. Hoe dan ook bent u voor het verrichten van vrijwilligerswerk zeker en vast niet gebonden aan België.

Uit het "Vonnis tot afwijzing van een elektronisch toezicht" uitgesproken door SURB op 25.06.2021 blijkt: "De feiten worden door u grotendeels ontkend of sterk geminimaliseerd. U zegt enkel huurder van een café geweest te zijn, waarbij u de uitbating aan iemand anders overliet. Het feit dat er bij u 581 gram cocaïne werd aangetroffen, verklaart u door te stellen dat u onder druk werd gezet door een oude kennis om deze drugs te verkopen. U beweert de drugshandel al in 2004 achter u gelaten te hebben en u stelt dat het louter toeval is dat uw zoon en uw broer in die periode ook bezig waren met grootschalige drugshandel. U stelt al enige tijd in ruzie met uw familie en zoon te leven, doch op ander momenten spreekt u dit dan weer tegen. [...] Omdat u regelmatig uw verhaal aanpast, is het erg moeilijk voor de PSD om een correct beeld van u te krijgen. Er worden in ieder geval een aantal antisociale kenmerken en cognities vastgesteld, zoals onder meer blijkt uit het feit dat u een uitkering geniet en een sociale huurwoning betreft terwijl u verschillende bronnen van inkomsten heeft uit Marokko en vanuit het café dat u verhuurde." Alsook: "Bovendien merkt de rechtbank op dat u met een gelijkaardig reclasseringsplan, onder meer het volgen van Nederlandse les, in 2004 al eens een voorwaardelijke invrijheidstelling bekwaam. U heeft toen de proeftijd volledig doorlopen en afgerond, maar dit reclasseringsplan heeft ook niet kunnen voorkomen dat u in de jaren daaropvolgend herviel in feiten van grootschalige drugshandel."

Dat u in de periode dat u onder E.T. stond -toen de procedure voor strafrechtelijke bestraffing hangende was- zonder gekende problemen verliep, dat u in de gevangenis een cursus ("functioneren papieren") volgde en dat u tijdens de zitting bij de SURB aangaf dat u aan het ontvangkantoor voorstelde om uw schulden (626.940 euro) met 25 euro per maand af te betalen, wijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer gekomen bent of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Het is een verplichting schulden af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dit zou doen.

Uw crimineel gedrag kan niet getolereerd worden. U had al meermaals de kans u te herpakken, maar u was hardleers en herviel meermaals in dezelfde criminele handelingen. Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. U blijkt al een zeer lange periode actief in het drugsmilieu en het is algemeen geweten dat meer geld valt te verdienen met drugshandel dan met een eerlijke doorsnee job of, in uw geval, een uitkering. Gezien uw drang naar snel en makkelijk geldgewin, de schulden die u heeft (626.940 euro), het lucratieve karakter van de handel in cocaïne, uw gebrek aan normbesef en het gegeven dat niet alleen u maar ook uw omgeving het dealen van drugs blijkbaar als een volkomen evidentie beschouwt, bestaat het risico dat u zal hervallen in illegale praktijken of anderen zal aansturen opdat zij deze activiteiten voor u zouden voeren om te vermijden dat u zelf gevat wordt. Gelet op het gegeven dat u meerdere veroordelingen opliep wegens gelijkaardige feiten wordt vastgesteld dat u niet de intentie vertoont om uw gedrag te verbeteren. De maatschappij dient beschermd te worden tegen de verspreiding van illegale drugs en tegen diegenen die verantwoordelijk zijn voor de verspreiding ervan.

Op 03.02.2021 werd u tijdens een gesprek met de migratiebegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en dat u mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode ontzegd zou worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U weigerde voor ontvangst van het formulier hoorrecht te tekenen en stelde dat u eerst overleg wenste te plegen met uw advocaat. Op 17.02.2021 verzocht meester [P.] uitstel te verlenen voor het indienen van de vragenlijst en de stavingsstukken. In de vragenlijst die uw advocaat op 08.03.2021 overmaakte, wordt verklaard dat u Nederlands en Arabisch leest, spreekt en/of schrijft; dat u sinds 1989 in België verblijft; dat uw paspoort vervallen is; dat u een ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland, namelijk claustrofobie, psychiatrische problemen, neurologische problemen (bijlage 1); dat u erkend bent als invalide (bijlage 2); dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was [...] te 2030 Antwerpen (bijlage 3); dat u een duurzame relatie heeft met [E.M.M.] ([...]; bijlage 4); dat u familie heeft in België ([D.M.], zoon, [...] bijlage 4; [D.Y.], dochter, [...]; [D.M.], zoon, [...], bijlage 5; [D.A.], broer, [...]; [D.A.], broer, woonachtig in Antwerpen; [D.N.], zus, woonachtig in Deurne; [D.H.], zus, woonachtig in Frankrijk); dat u geen minderjarige kinderen heeft; dat u geen familie heeft in Marokko, dat uw ouders overleden zijn en de overige familieleden in België wonen; dat u Nederlands leerde in België; dat u een professioneel verleden heeft in België (bijlage 7); dat u aangemeld bent voor het

verrichten van vrijwilligerswerk (bijlage 8); dat u nog nooit gewerkt heeft in een ander land dan België; dat u nog nooit opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet naar Marokko terug kan keren omdat u er geen familie heeft, omdat u geen banden meer heeft met Marokko, omdat uw broers, zus en kinderen allen in België wonen, omdat u 66% invalide bent en onvoldoende redzaam bent.

Volgende documenten werden toegevoegd: schrijven gevangenisarts d.d. 20.03.2019 waarin gesteld wordt dat u aan claustrofobie lijdt; schrijven gevangenisarts d.d. 26.04.2019 waaruit blijkt dat u tijdens het bezoek in de gevangenis eenmalig naar de toilet mag; schrijven psychiatrisch centrum Sint-Amadeus polikliniek d.d. 13.02.2014; consultatieverslagen d.d. 21.10.2005, 02.06.2006, 07.11.2006, 23.02.2007; schrijven huisarts d.d. 09.03.2007, verklaring Onafhankelijk Ziekenfonds d.d. 12.02.2021 waaruit blijkt dat u vanaf 08.05.2012 +66% arbeidsongeschikt en vanaf 08.05.2013 +66% invalide erkend bent en dat uw invaliditeitstoestand verlengd werd tot en met 31.01.2024; typehuurovereenkomst Woonhaven Antwerpen d.d. 17.03.2016; geschiedenis persoonsgegevens; bezoekerslijst gevangenis; deelcertificaat "functioneren papieren" d.d. 10.02.2021; deelcertificaat "NT2 Alfa - module basisniveau 8" d.d. 14.03.2008; certificaat van de opleiding "Nederlands voor anderstaligen" d.d. 30.11.2010; overzicht professioneel verleden mycareer.be; ongedateerd schrijven vrijwilligerspunt Antwerpen waaruit blijkt dat u zich aanmeldde voor ondersteuning naar vrijwilligerswerk.

Op 13.12.1988 bent u op het Marokkaanse Consulaat te Antwerpen gehuwd met de in België gevestigde [M.Y.] [...]. Sinds 16.07.1997 stonden jullie niet langer op eenzelfde adres ingeschreven. Op 16.11.2006 zijn jullie uit de echt gescheiden, overgeschreven in de registers te Brussel op 20.02.2007. Het is op basis van dit huwelijk dat u recht op verblijf verworven heeft in België. Uit dit huwelijk zijn geen kinderen geboren.

In het formulier hoorrecht gaf u aan een duurzame relatie te hebben met [E.M.M.] [...]; bijlage 4). Uit nazicht van de registers blijkt dat u op 27.10.1982 te Al Hoceima (Marokko) gehuwd bent met [E.M.M.] [...] en dat jullie op 14.11.1989 te Al Hoceima (Marokko) uit de echt gescheiden zijn. Tijdens het huwelijk werden twee zonen geboren: [D.M.] [...], Nederlandse nationaliteit, E+ kaart geldig tot 21.11.2021) en [D.M.] [...], Nederlandse nationaliteit, afgevoerd uit de registers wegens verlies verblijfsrecht sinds 22.07.2021). Mevrouw [E.M.M.] heeft zich op 21.01.1992 gevestigd in Nederland, komende uit Marokko. Zij verwierf de Nederlandse nationaliteit en kwam op 27.12.1999 hoogzwanger en vergezeld door jullie twee zonen naar België. Op 05.02.2000 beviel mevrouw te Borgerhout van een dochter, namelijk [E. M. Y.], die de Nederlandse nationaliteit heeft en momenteel in het bezit is van een E+ kaart geldig tot 23.03.2022. U erkende [Y.] als uw dochter op 05.06.2007 en sinds die datum draagt zij uw achternaam. U ontvangt van de meeste van hen zeer regelmatig bezoek in de gevangenis. Het recht op verblijf van uw zoon [D.M.], die momenteel in de strafinrichting te Wortel verblijft, werd op 22.07.2021 beëindigd om redenen van openbare orde. Het beroep dat hij tegen deze beslissing indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is op heden nog hangende.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Er liggen geen stukken voor waaruit dergelijke bijkomende elementen van afhankelijkheid ten aanzien van één van uw meerderjarige kinderen blijken. Ook mevrouw [E.M.M.] bezocht u reeds in de gevangenis. Sinds 14.09.2006 staan jullie niet meer op eenzelfde adres ingeschreven. Mevrouw [E.M.M.] die zoals reeds vermeld de Nederlandse nationaliteit heeft, is momenteel in het bezit van een E+ kaart geldig tot 20.06.2023. Er liggen momenteel geen stukken voor waaruit afgeleid kan worden dat jullie nog steeds een duurzame relatie hebben, maar indien er van uitgegaan wordt dat jullie relatie nog steeds als duurzaam beschouwd kan worden, wordt opgemerkt dat uit uw administratief dossier geen precieze onoverkomelijke hinderpalen blijken die de voortzetting van uw relatie met mevrouw in uw land van herkomst of elders verhinderen, evenmin blijkt dat jullie deze relatie enkel in België zouden kunnen verder zetten. Mevrouw zou er bijvoorbeeld voor kunnen kiezen u in de toekomst in Marokko te vervoegen. Mevrouw werd geboren in Marokko, is er opgegroeid, jullie zijn in Marokko in het huwelijk getreden, jullie oudste kinderen zijn er geboren en het is dan ook niet onredelijk aan te nemen dat ook zij banden heeft met Marokko, vertrouwd is met de cultuur en de taal spreekt. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat dit onmogelijk zou zijn voor mevrouw. Jullie dochter, die bij mevrouw woont, zal ruim 26 jaar oud zijn en bijgevolg zeker op eigen benen kunnen staan wanneer u strafeinde bereikt op 16.12.2026, temeer daar er nog zeer veel familie woonachtig is in België bij wie zij mogelijks terecht zou kunnen voor verdere ondersteuning indien nodig. Mevrouw

[E.M.M.] wordt geenszins verplicht België te verlaten, zij kan er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Marokko of een andere plaats waar u zou verblijven. Hoe dan ook is de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat u minderjarige kleinkinderen heeft in België die u in de gevangenis bezoeken. Tussen grootouders en kleinkinderen kan een familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM enkel aangenomen worden als uit de feiten en omstandigheden volgt dat daadwerkelijk sprake is van hechte persoonlijke banden. Om hechte persoonlijke banden aan te kunnen nemen tussen grootouders en minderjarige kinderen, moeten deze de gebruikelijke omgang overstijgen. Dergelijke banden blijken niet uit uw administratief dossier.

U verwijst in het formulier hoorrecht eveneens naar de aanwezigheid in België van twee broers ([D.A.], [...], afgevoerd wegens verlies verblijfsrecht op 09.07.2021 en [D.A.], [...], F+ kaart geldig tot 17.01.2023) en een zus ([D.N.], [...], Belgische nationaliteit). Tevens stelt u dat een zus ([D.H.]) in Frankrijk woont. U toont geen bijkomende elementen van afhankelijkheid aan in de relatie met uw broers en zussen in België en Frankrijk. Het gegeven dat sommige van deze familieleden u soms komen bezoeken in de gevangenis, wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Een schending van artikel 8 EVRM met betrekking tot één van deze familieleden is dan ook niet aannemelijk.

De familieleden die in België verblijven en een recht op verblijf genieten of de Belgische nationaliteit hebben, kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen u desgewenst dus bezoeken in het buitenland. Daarnaast kunnen zij contact met u onderhouden via de bestaande communicatiemiddelen. Zij kunnen u ook vanuit België (Nederland of Frankrijk) ondersteunen bij uw herintegratie elders, indien nodig kunnen zij u ook financieel ondersteunen middels stortingen.

Uw aanwezigheid op het Belgische grondgebied werd een eerste maal vastgesteld tijdens een administratieve controle op 13.06.1988. U was toen 29, inmiddels bent u 62 jaar oud. Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijkt geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. U kan niet ernstig voorhouden dat u een duurzame verankering in België kent, nu u de Belgische samenleving in gevaar bracht door de verhandeling van drugs, waaronder harddrugs, keer op keer.

U kan zich niet beroepen op een rijk gevuld arbeidsverleden in België. U was enkel in 1989 en in 1990 tewerkgesteld op de reguliere arbeidsmarkt in België, genoot tot 2012 een werkloosheidsuitkering en vervolgens een invaliditeitsuitkering. U baatte in 1995 blijkbaar ook een vzw uit maar dit leek dan toch minstens gedeeltelijk gericht op het voeren van uw drugshandel. Uit het strafdossier m.b.t. uw laatste veroordeling bleek dat u de werkelijke zaakvoerder was van café Oriëntal, vanuit dit café werd eveneens cocaïne verkocht.

Dat u inspanningen geleverd heeft om de Nederlandse taal te leren, is niet meer dan normaal en op zich geen buitengewone omstandigheid. Bovendien blijkt uit het SURB vonnis d.d. 25.06.2021 : "U blijft oppervlakkig in uw verhaal en kan voor heel wat zaken geen verklaring geven. Mogelijks speelt uw beperkte kennis van de Nederlandse taal hierin een rol, nochtans bent u reeds meer dan 30 jaar in

België en volgde u gedurende een 5-tal jaren Nederlandse les. Het vermoeden bestaat dat u zich achter uw beperkte kennis van het Nederlands verschuilt om bepaalde zaken achter te houden'

U stelde dat u geen banden meer heeft met Marokko en er geen familie meer heeft. Uw beweringen op dat vlak staan in schril contrast met de gegevens uit het vonnis d.d. 01.10.2020 waarin duidelijk naar voor komt dat de opbrengsten van de drughandel onder meer werden witgewassen door het aankopen van vastgoed in Marokko of door aldaar te investeren in de lokale economie zoals supra reeds vermeld. Dat u met uw illegaal verworven gelden vastgoed kocht in Marokko, wijst toch op banden met dan land. Daarnaast spreekt u de taal en bent u er opgegroeid. Zelfs indien uw dichte familieleden hoofdzakelijk in België verblijven, is het niet onredelijk te veronderstellen dat u ook in Marokko nog familieleden dan wel kennissen heeft. Hoe dan ook bent u inmiddels een volwassen man die zelfs zonder familie, opnieuw een kennissenkring en sociaal netwerk zou kunnen uitbouwen in een ander land.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken.

U gaf als reden waarom u niet naar Marokko kan terugkeren ook aan dat u 66% invalide bent en bijgevolg onvoldoende redzaam. Ter ondersteuning legde u een bief van het Onafhankelijk Ziekenfonds d.d. 12.02.2021 voor waaruit blijkt dat u vanaf 08.05.2012 +66% arbeidsongeschikt en vanaf 08.05.2013 +66% invalide erkend bent en dat uw invaliditeitstoestand verlengd werd tot en met 31.01.2024. Voor u in de gevangenis belandde, woonde u al lange tijd alleen in uw sociale huurappartement, u bent de enige die er officieel ingeschreven bent en er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat er beroep gedaan moest worden op familieleden of één of andere vorm van thuishulp om u bij te staan. Het gegeven dat u vanaf 08.05.2012 +66% arbeidsongeschikt en vanaf 08.05.2013 +66% invalide erkend bent, heeft u er niet van weerhouden op te treden als - zo blijkt uit het vonnis d.d. 01.10.2020 - werkelijke zaakvoerder van café Oriëntal en een drugsnetwerk te runnen. Uit hetzelfde vonnis komt naar voor dat illegaal verworven inkomsten op niet-traceerbare wijze in de Marokkaanse economie geïnvesteerd werden, dat u er o.a. landbouwgrond kocht en dat de onderzoekers wat betreft het verder onderzoek in Marokko op basis van de nutsvoorzieningen misleid werden. Het verlies van uw invaliditeitsuitkering lijkt in dat licht dan ook niet problematisch voor u. Ook kan uw in België verblijvende familie u financieel ondersteunen indien dit nodig zou blijken.

De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U verklaarde in het formulier hoorrecht d.d. 14.01.2020 dat u claustrofobie, psychiatrische problemen en neurologische problemen heeft. Uit het "Vonnis tot afwijzing van een voorlopige invrijheidstelling om medische redenen" geveld door de SURB op 18.06.2021 blijkt dat er inderdaad sprake is van een medische problematiek, doch dat er geen sprake was van een contra-indicatie voor detentie. Voor de SURB haalde u blaas-, cholesterol- en maagproblemen alsook suikerziekte aan. DVZ heeft geen toegang tot uw medisch dossier en kan enkel rekening houden met de door u voorgelegde medische attesten. Uit geen enkel van de medische stukken die u naar aanleiding van onderhavige beslissing voorlegde (zie opsomming supra), blijkt dat u een behandeling volgt of medicatie neemt die enkel in België beschikbaar en toegankelijk zou zijn. U hebt dan ook geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u zou worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM bij een verwijdering naar uw land van herkomst.

Een inreisverbod van 15 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

Verzoeker legt ter terechtzitting nog een aantal stukken neer omtrent de Marokkaanse gezondheidszorg.

De Raad merkt op dat noch de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, noch het koninklijk besluit van 21

december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet dat, in het raam van een annulatieprocedure, nog nieuwe stukken kunnen worden neergelegd ter terechtzitting. De door verzoeker ter zitting aan de Raad overgemaakte documenten dienen daarom uit de debatten te worden geweerd. Er dient daarenboven te worden opgemerkt dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden om alle gegevens die hij nuttig achtte aan verweerder over te maken alvorens deze de bestreden beslissingen nam en geenszins blijkt dat hij de ter terechtzitting aangebrachte stukken niet op het ogenblik dat hij hiertoe werd uitgenodigd kon neerleggen. In dit verband moet worden opgemerkt dat het enige ter terechtzitting aangebrachte stuk dat is gedateerd de datum "13 september 2005" vermeldt.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Hij verschaft de volgende toelichting:

"Verzoeker is van oordeel dat het artikel 8 EVRM wordt geschonden door de beslissing waartegen beroep.

Verzoeker gaat niet voorbij het feit dat hij door heen de jaren meermaals door de Correctionele Rechtbank in Antwerpen werd veroordeeld en dat de laatste - zware - veroordeling dateert van 1.10.2020.

In de bestreden beslissing wordt ter beoordeling van het primerend maatschappelijk belang ondermeer verwezen naar de maatschappelijke inpakt van drug gerelateerde feiten zoals dit meermaals werd benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Volgens de bestreden beslissing dient het verblijfsrecht van verzoeker beëindigd te worden als zijnde een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten.

De bestreden beslissing meent dan ook dat de persoonlijke belangen van verzoeker niet opwegen tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

Verzoeker is het hier niet mee eens.

Immers het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven is een fundamenteel mensenrecht en wordt gewaarborgd door verschillende internationale Europese en nationale wetteksten.

Titel 8 EVRM - artikel bepaalt:

"Artikel 8 - recht op eerbiediging van privé- familie- en gezinsleven.

1. Een ieder heeft het recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enige openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht en voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, ter bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Het EHRM definieert het privéleven als geheel van persoonlijke, sociale en economische relaties die werden opgebouwd in een land. Ook het familieleven wordt ruim en feitelijk ingevuld.

Een beroep op de bescherming van het familieleven kan worden gerechtvaardigd door bloed- of aanverwantschap maar ook de facto familiebanden van samenwonende mensen kunnen volstaan.

De RVV oordeelde reeds dat of het langdurig verblijf in België plaatsvond in rechtmatig of onrechtmatig verblijf geen afbreuk doet aan de integratie die tijdens zulk lang verblijf tot stand komt.

In de bestreden beslissing wordt er ook aanvaard dat verzoeker in de loop der jaren hechte banden in België heeft gesmeed:

"Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen heeft opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt" (pag.7)

Verzoeker heeft geen of nauwelijks banden met Marokko en heeft er geen familie.

De gezondheidstoestand van verzoeker is uiterste slecht hetgeen hem belemmert te reizen of terug te keren naar zijn land van herkomst. Verzoeker lijdt aan claustrofobie, psychiatrische problemen, neurologische problemen en is bovendien als invalide voor 66 % erkend.

Verzoeker heeft een duurzame relatie met [E.M.M.] zoals aangegeven in de vragenlijst en bestaande stukken die verzoeker op 8.3. 2021 heeft overgemaakt en waaruit blijkt dat hij hoofdzakelijk familie heeft in België namelijk [D.M.], zoon, [D.Y.] dochter, [D.M.], zoon, [D.A.], broer, [D.A.], broer, [D.N.], zus en [D.H.] een zus die woonachtig is in Frankrijk.

Verzoekers ouders zijn overleden en alle overige familieleden leven in België.

Een terugkeer naar Marokko is onmogelijk voor verzoeker en zou indruisen tegen ieder humanitaire norm.

Verzoeker verwijst nogmaals naar de medische attesten die aan de vragenlijst zijn gevoegd.

Verzoeker vermag te verwijzen naar de verklaring van zijn dochter [D.Y.] (stuk 6)

In deze verklaring geeft de dochter van verzoeker zeer duidelijk aan dat een terugkeer van haar vader naar Marokko absoluut niet leefbaar is.

Een hernieuwd leven in het geboortedorp van verzoeker (een afgelegen woestijngebied) is dan ook menselijk niet mogelijk en tolerant.

In de bestreden beslissing wordt al te gemakkelijk verwezen naar de moderne communicatiemogelijkheden enerzijds en naar het feit dat familieleden naar Marokko op bezoek kunnen komen om de familiebanden te onderhouden met verzoeker.

Deze bewering volstaat uiteraard niet en is in de praktijk moeilijk verwezenlijkbaar gezien de familie in België zijn en niet kunnen verplicht worden om naar Marokko terug te keren.

In de bestreden beslissing wordt onvoldoende aangetoond dat de nationale instantie kan vaststellen dat er sprake is van een werkelijk actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast.

Verzoeker is van oordeel dat een loutere strafrechtelijke veroordeling onvoldoende is en dat de bedreiging daarnaast actueel moet zijn.

Verzoeker heeft duidelijk aangegeven dat hij, gelet op zijn leeftijd en ook op grond van zijn gezondheidstoestand, tot de innerlijke overtuiging is gekomen dat hij absoluut geen strafbare feiten meer wenst te plegen.

Het volstaat dus niet dat verwerende partij enkel naar de ernst van de feiten verwijst.

Artikel 74/12 VW stelt bovendien dat de overheid bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening moet houden met belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand

van de betrokkene. Bovendien dient er een proportionaliteitstoets te worden doorgevoerd. Er dient een belangen afweging plaats te vinden waarbij een FAIR BALANCE moet worden gevonden in het belang van de samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds.

Indien verzoeker het grondgebied dient te verlaten, zal hij gescheiden worden van zijn familie. De bestreden beslissing maakt zowel in hoofde van verzoeker een flagrante schending uit van zijn recht op eerbiediging van een privé , familie en gezinsleven als in hoofde van zijn familie.

Een scheiding met België maakt het voor verzoeker al dus volstrekt onmogelijk om een normale relatie te onderhouden. Het zou de familiale banden kunnen doorknippen.”

4.2. Het staat niet ter discussie dat de bestreden beslissingen een inmenging vormen in verzoekers privé- en gezinsleven in België. Artikel 8, tweede lid van het EVRM bepaalt evenwel dat een dergelijke inmenging is toegestaan voor zover deze bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Het is niet betwist dat de bestreden beslissingen een wettelijke basis hebben en dat deze beslissingen erop zijn gericht om de openbare orde te beschermen en om te voorkomen dat nieuwe strafbare feiten worden gepleegd. De Raad merkt daarnaast op dat, nu verzoeker herhaalde malen werd veroordeeld wegens grootschalige handel in verdovende middelen en hij zich na elke veroordeling opnieuw schuldig maakt aan dergelijke feiten, niet kan worden voorgehouden dat de door verweerder genomen beslissingen niet nodig zouden zijn ter bescherming van de openbare orde of om te verhinderen dat nieuwe strafbare feiten in België worden gepleegd. Verzoeker kan niet worden gevolgd in zijn stelling dat geenszins zou blijken dat hij een actueel gevaar vormt voor de openbare orde. Verweerder heeft er immers terecht op gewezen dat verzoeker meermaals de kans werd geboden om zich op het rechte pad te begeven, doch dat hij steeds recidiveert. Verzoeker benadrukt dat hij, gelet op zijn leeftijd en zijn gezondheidstoestand, *“tot de innerlijke overtuiging is gekomen dat hij absoluut geen strafbare feiten meer wenst te plegen”*. Hij maakt hiermee evenwel niet aannemelijk dat verweerder zijn situatie niet correct heeft ingeschat. Het feit dat verzoeker ouder werd en dat hij gezondheidsproblemen ondervindt heeft hem er nooit van weerhouden om strafbare feiten te plegen. Verweerder heeft er ook op correcte gronden op gewezen dat verzoekers *“gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied van sociale en morele waarden”*, dat verzoeker *“[een] drang naar snel en gemakkelijk geldgewin [vertoont]”*, dat hij en zijn omgeving *“het dealen van drugs blijktbaar als een volkomen evidentie beschouw[en]”* en dat gelet op de verscheidene veroordelingen die hij opliep voor gelijkaardige feiten niet kan worden vastgesteld dat hij de intentie vertoont om zijn gedrag te verbeteren. Gezien het voorgaande kan verzoeker ook niet worden gevolgd waar hij lijkt te willen stellen dat verweerder louter de ernst van de gepleegde feiten – die hij erkent – in aanmerking zou hebben genomen.

Verzoeker voert daarnaast aan dat verweerder geen deugdelijke belangenafweging zou hebben doorgevoerd. Hij toont door te wijzen op het gegeven dat hij reeds langdurig in het Rijk verblijft, door te stellen dat hij banden heeft met België, door voor te houden dat hij geen banden heeft met Marokko, door te duiden dat zijn gezondheid slecht is en door toe te lichten dat zijn partner en tal van familieleden in België leven en dat hij een zus heeft in Frankrijk evenwel niet aan dat de door verweerder doorgevoerde belangenafweging onvolledig of kaduuk is. Verweerder heeft aanvaard dat verzoeker tijdens zijn langdurig verblijf vriendschappen in België heeft opgebouwd en dat kan worden aangenomen dat zijn sociaal leven zich in het Rijk afspeelt. Verweerder heeft echter tevens opgemerkt dat niet blijkt dat de banden die verzoeker in België heeft opgebouwd van een zodanig uitzonderlijke aard zouden zijn dat zij zouden kunnen opwegen tegen de vaststelling dat hij een ernstig en actueel gevaar voor de samenleving vormt. Hierbij heeft verweerder ook overwogen dat uit de ernstige verstoring van de openbare orde waarvoor verzoeker door zijn gedrag zorgt blijkt dat hij geen werkelijke wil heeft om zich te integreren in de samenleving waarin hij zich ophoudt. Verweerder heeft ook gewezen op het beperkte arbeidsverleden van verzoeker in België en het feit dat verzoeker schijnbaar nog geen goede kennis heeft van de Nederlandse taal. Verweerder motiveerde ook dat verzoeker, die in Marokko werd geboren en er opgroeide, niet kan voorhouden dat hij geen band heeft met dit land, daar werd vastgesteld dat hij er met illegaal verworven gelden vastgoed kocht. Verweerder trad in casu ook niet onredelijk op door te stellen dat het feit dat verzoekers nauwe verwanten hoofdzakelijk in België verblijven niet impliceert dat hij in Marokko geen familieleden of kennissen meer heeft en dat, in ieder geval, van een volwassen man kan worden verwacht dat hij een kennissenkring en een sociaal netwerk kan uitbouwen in een ander

land. In dit verband is het ook dienstig op te merken dat verweerder op goede gronden aangaf dat verzoeker de taal die in Marokko wordt gesproken kent en dat zijn vrienden in België contact met hem kunnen houden door gebruik te maken van de moderne communicatiemiddelen of hem in het buitenland kunnen bezoeken.

Inzake de gezondheidsproblemen van verzoeker heeft verweerder opgemerkt dat verzoeker langdurig alleen woonde in een appartement, dat er geen bewijzen zijn die aantonen dat hij een beroep moest doen op familieleden of enige vorm van thuishulp om hem bij te staan en dat het feit dat hij als invalide werd erkend hem niet heeft verhinderd een drugsnetwerk te runnen. Verweerde oordeelde dat dus niet kan worden geconcludeerd dat verzoeker niet zelfredzaam is. De correctheid van de overweging dat verzoeker niet bewees dat de behandeling en medicatie die hij nodig heeft enkel in België beschikbaar en toegankelijk zouden zijn wordt voorts niet in vraag gesteld. Verzoeker toont niet aan dat verweerdere vaststellingen incorrect zijn en maakt niet aannemelijk dat zijn gezondheidsproblemen een belemmering zouden vormen om te reizen of om in een ander land dan België te verblijven.

Het gegeven dat verzoekers dochter meent dat haar vader niet naar Marokko kan terugkeren leidt niet tot het besluit dat verweerdere argumentatie kennelijk onredelijk is. De bestreden beslissingen houden daarenboven niet in dat verzoeker wordt verplicht om zich te vestigen in een dorp in een afgelegen woestijngebied.

Verweerder besteedde ook de nodige aandacht aan het gegeven dat M.E.M., een vrouw die verzoeker als zijn partner omschrijft, en nauwe familieleden in het Rijk verblijven. Wat betreft verzoekers beweerde relatie met M.E.M. heeft verweerder opgemerkt dat verzoeker en deze vrouw sedert 14 september 2006 niet meer op hetzelfde adres zijn ingeschreven en er geen stukken voorliggen waaruit kan worden afgeleid dat er tussen verzoeker en deze vrouw actueel nog een duurzame relatie bestaat. Verweerder heeft aangegeven dat, in de veronderstelling dat er toch een duurzame relatie zou zijn, in ieder geval niet kan worden vastgesteld dat deze enkel in België kan worden verdergezet. In dit verband heeft verweerder benadrukt dat M.E.M. in Marokko werd geboren, dat zij in Marokko opgroeide, dat zij in dat land in het huwelijk trad en dat haar oudste kinderen er werden geboren, zodat mag worden aangenomen dat zij ook banden heeft met Marokko, dat zij de taal die in dat land wordt gesproken kent en vertrouwd is met de aldaar bestaande cultuur. Verweerder heeft eveneens de mogelijkheid in aanmerking genomen dat M.E.M. zou verkiezen in België te blijven en gesteld dat deze vrouw dan nog steeds de mogelijkheid heeft om contacten te onderhouden met verzoeker door gebruik te maken van de moderne communicatiemiddelen of via periodieke reizen. Verweerder heeft bijgevolg opgemerkt dat, zo er al een gezinsleven tussen M.E.M. en verzoeker zou bestaan, de bestreden beslissingen niet tot gevolg hebben dat de verderzetting van dit gezinsleven volledig onmogelijk wordt gemaakt.

Verweerder heeft ook oog gehad voor de aanwezigheid van verzoekers kinderen in het Rijk en, met verwijzing naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, gemotiveerd dat de relaties tussen een ouder en meerderjarige kinderen slechts onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM vallen indien er, naast de normale affectieve of emotionele banden, ook elementen zijn waaruit een bijzondere afhankelijkheid blijkt. Verweerder heeft opgemerkt dat het bewijs van dergelijke afhankelijkheidsbanden ontbreekt. Dit wordt niet betwist door verzoeker. Verweerder heeft, wat de familieleden van verzoeker die een recht op verblijf genieten of de Belgische nationaliteit hebben, ook gesteld dat deze België vrij kunnen in- en uitreizen en zij verzoeker dus desgewenst in het buitenland kunnen bezoeken. Verweerder heeft verder opnieuw aangegeven dat deze familieleden contact met verzoeker kunnen onderhouden door gebruik te maken van de moderne communicatiemiddelen. Deze argumentatie is niet kennelijk onredelijk.

Verzoeker voert onterecht aan dat verweerder geen deugdelijke belangenafweging doorvoerde. Een eenvoudige lezing van de motivering van de bestreden beslissingen leert dat verweerder wel degelijk de private belangen van verzoeker bij zijn besluitvorming betrok en aangaf waarom deze ondergeschikt zijn aan het algemeen belang dat is gediend met maatregelen die erop zijn gericht de openbare orde te beschermen.

Een schending van artikel 8 van het EVRM kan niet worden vastgesteld.

Het enig middel is ongegrond.

5. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend eenentwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK